

กฎกระทรวง
ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และ
มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดห้าปี

ข้อ ๒ ให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ในท้องที่จังหวัดพิษณุโลก ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย
กฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้มีให้ใช้บังคับในท้องที่ที่มีการประกาศใช้บังคับกฎกระทรวงให้ใช้บังคับ
ผังเมืองรวม

ข้อ ๔ การวางและจัดทำผังเมืองรวมตามกฎกระทรวงนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทาง
ในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์
ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุขปโภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม
ในบริเวณแนวเขตตามข้อ ๒ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อ ๕ ผังเมืองรวมตามกฎกระทรวงนี้ มีนโยบายและมาตรการเพื่อการจัดระบบการใช้
ประโยชน์ที่ดิน โครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับและ
สอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีสาระสำคัญ
ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดพิษณุโลกให้เป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ การอยู่อาศัย การคมนาคมขนส่ง การศึกษา การบริหารราชการและการปกครอง อุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมุ่งพัฒนาให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นสี่แยกอินโดจีน เป็นเมืองยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนล่างและเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง ภายใต้ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

(๒) ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดพิษณุโลกให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน และลักษณะทางกายภาพของเมือง มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้วยการวางผังเมืองและสิ่งแวดล้อมที่ดี

(๓) ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการพัฒนาด้านการศึกษา และการเสริมสร้างฐานรากชุมชนให้เข้มแข็งโดยพัฒนาจังหวัดพิษณุโลกให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาหรือเมืองแห่งการเรียนรู้

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการเกษตร เพื่อให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นแหล่งผลิตอาหารและสินค้าด้านการเกษตร โดยการเพิ่มผลผลิต แปรรูปผลิตภัณฑ์ พัฒนาคุณภาพและส่งเสริมการผลิตสินค้าที่ปลอดภัยโดยการทำการเกษตรเชิงอินทรีย์ตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่ แหล่งน้ำ และทรัพยากรในท้องถิ่น

(๕) ส่งเสริมและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมโดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งศิลปวัฒนธรรมของจังหวัด ให้มีความเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเดียวกันกับศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดใกล้เคียง

(๖) ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ข้อ ๖ การใช้ประโยชน์ที่ดินภายในเขตผังเมืองรวม ให้เป็นไปตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท และรายการประกอบแผนผังท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๗ การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภทท้ายกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑.๑ ถึงหมายเลข ๑.๑๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีชมพู ให้เป็นที่ดินประเภทชุมชน

(๒) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วง ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า

(๓) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๓.๒๗ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม

(๔) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔.๑ ถึงหมายเลข ๔.๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีขาวมีกรอบและเส้นทแยงสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม

(๕) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๕.๑ ถึงหมายเลข ๕.๑๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีน้ำตาล ให้เป็นที่ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

(๖) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๖.๑ และหมายเลข ๖.๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีฟ้า ให้เป็นที่ดินประเภทจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

(๗) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๗.๑ ถึงหมายเลข ๗.๑๙ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้

(๘) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๘.๑ ถึงหมายเลข ๘.๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีฟ้า ให้เป็นที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๘ ที่ดินประเภทชุมชน ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม เกษตรกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

(๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นแต่เป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลว ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานีบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซ สถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

(๔) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง จระเข้ หรือสัตว์ป่า ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่อการค้า

(๕) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(๖) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม

(๗) ไซโลเก็บผลิตผลทางการเกษตร

(๘) กำจัดมูลฝอย

(๙) ซั้วขายหรือเก็บเศษวัสดุ

การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทนี้ ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาต

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ สายอินทร์บุรี - เชียงใหม่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ สายตาก - ขอนแก่น ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ สายนครสวรรค์ - พิษณุโลก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๐๑ (พราณกระต่าย) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๑๗ (บางระกำ) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ สายต่อเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลกควบคุม - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๑ (วัดโบสถ์) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๔ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๑ (สันติบัณฑิต) - บางกระทู้ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๓ สายนครไทย - บรรจบ

ทางหลวงหมายเลข ๑๒๔๖ (บ้านแพะ) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๓๗ สายชาติตระการ - บ่อภาค
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๔๘ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๒๐๓ (นครไทย) - นาเมือง
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๐๘๖ (แควน้อย) - บรรจบทางหลวง
หมายเลข ๑๑๐๔ (ตลุกเทียม) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๐๖๕
(บางระกำ) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๑๗ (บ่อทอง) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๖ สายแยก
ทางหลวงหมายเลข ๑๑ (ท่างาม) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๑๔๓ (โป่งแค) ทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๓๑๐ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๑ (หนองมะคัง) - พรหมพิราม และทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๑๓ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๒ (บ้านแยง) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๒๐๓ (หางนา)
ให้มีที่ว่างตามแนวนานริมหาดทางไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ให้มีที่ว่างตามแนวนาน
ริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๖ เมตร เว้นแต่
เป็นการก่อสร้างเพื่อการคมนาคมทางน้ำหรือการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ข้อ ๙ ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการประกอบ
อุตสาหกรรมหรือเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม คลังสินค้า สถาบันราชการ การสาธารณูปโภค และ
สาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้
ในแต่ละบริเวณ

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชย์กรรม

(๒) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

(๓) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชย์กรรมประเภทอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ

(๔) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชย์กรรมประเภทห้องแถวหรือตึกแถว เว้นแต่เป็น
การดำเนินการในโครงการจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย และมีพื้นที่ไม่เกินร้อยละห้าของพื้นที่โครงการทั้งหมด

(๕) การอยู่อาศัยประเภทห้องชุด อาคารชุด หอพัก หรืออาคารอยู่อาศัยรวม

(๖) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก

(๗) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา

การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทนี้ ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาต

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมทางหลวงชนบท พ.ล. ๔๐๐๓ ให้มีที่ว่างตามแนวนานริมหาดทาง
ไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะ ให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่ง
ตามสภาพธรรมชาติของลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๖ เมตร เว้นแต่เป็นการก่อสร้าง
เพื่อการคมนาคมทางน้ำหรือการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ข้อ ๑๐ ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน

(๒) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๓) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม

(๔) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชย์กรรม เว้นแต่เป็นการจัดสรรที่เป็นส่วนหนึ่งของการจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย และมีพื้นที่ไม่เกินร้อยละห้าของพื้นที่โครงการทั้งหมด

(๕) การอยู่อาศัยและประกอบพาณิชย์กรรมประเภทอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่

(๖) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชย์กรรมประเภทห้องแถวหรือตึกแถว เว้นแต่เป็นการดำเนินการในโครงการจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย และมีพื้นที่ไม่เกินร้อยละห้าของพื้นที่โครงการทั้งหมด

(๗) การอยู่อาศัยประเภทห้องชุด อาคารชุด หอพัก หรืออาคารอยู่อาศัยรวม

(๘) ซี่งขายหรือเก็บเศษวัสดุในระยะ ๑๐๐ เมตร จากริมเขตทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ สายอินทร์บุรี - เชียงใหม่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ สายตาก - ขอนแก่น ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ สายนครสวรรค์ - พิษณุโลก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๐๑ (พวานกระต่าย) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๑๗ (บางระกำ) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๖ สายต่อเทศบาลเมืองพิษณุโลกควบคุม - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๑ (วัดโบสถ์) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๒๐ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๑ (วัดโบสถ์) - นาขาม ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๓๗ สายชาติตระการ - บ่อภาค ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๔๘ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๒๐๓ (นครไทย) - นาเมือง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๗๕ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๐๘๖ (แควน้อย) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๑๐๔ (ตลุกเทียม) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๘๑ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๐๖๕ (บางระกำ) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๑๗ (บ่อทอง) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๓ สายต่อเขตเทศบาลเมืองสุโขทัยธานี ควบคุม - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๐๖๕ (บางระกำ) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๕ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๑ (กกไม้แดง) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๑๑๕ (เนินมะปราง) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๖ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๑ (ท่างาม) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๑๔๓ (โป่งแค) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๙ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๑ (ป่าแดง) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๑๒๗๕ (หนองตม) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๓ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๒ (บ้านแยง) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๒๐๓ (หางนา)